Posłuchaj

()

Czwartek po Środzie Popielcowej

Lekcja 1
Czytanie Ewangelii świętej według św. Mateusza
Mt 8:5-13

Onego czasu, gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, przystąpił do niego setnik prosząc Go i mówiąc: «Panie, sługa mój leży w domu paraliżem tknięty i wielce się męczy». I rzekł mu Jezus: «Ja przyjdę i uzdrowię go». A odpowiadając setnik rzekł: «Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiony sługa mój. I ja bowiem jestem człowiekiem pod władzą postawionym, a mającym pod sobą żołnierzy. I jednemu mówię: idź, a idzie, a drugiemu: przyjdź, i przychodzi, a słudze memu: czyń to, a czyni». A Jezus usłyszawszy to, zadziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: «Zaprawdę powiadam wam, nie znalazłem tak wielkiej wiary w Izraelu. A powiadam wam, że wielu przyjdzie ze Wschodu i z

Zachodu i zasiądą z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w Królestwie Niebieskim. Synowie zaś Królestwa wyrzuceni będą do ciemności zewnętrznych: tam będzie płacz i zgrzytanie zębów». I rzekł Jezus setnikowi: «Idź, a jakoś uwierzył, niech ci się stanie». I uzdrowiony jest sługa onej godziny.

Homilia świętego Augustyna, Biskupa
Księga 2. O zgodności Ewangelistów, rozdz. 20, część 4

Przyjrzyjmy się, czy wzajemnie ze sobą są zgodni, odnośnie do sługi setnika, Mateusz i Łukasz. Mateusz bowiem pisze: Przystąpił do Niego setnik, prosząc Go i mówiąc: „Sługa mój leży w domu paraliżem tknięty”. Temu zdaje się sprzeciwiać to, co powiada Łukasz: Usłyszawszy o Jezusie, wysłał do Niego starszych żydowskich, prosząc Go, aby przybył i uzdrowił sługę jego. Gdy tedy oni przyszli do Jezusa, prosili Go usilnie, mówiąc doń: „Godzien jest, abyś mu to uczynił, miłuje bowiem naród nasz, sam nawet zbudował nam synagogę”. Jezus tedy szedł z nimi. A gdy już był niedaleko domu, wysłał doń setnik przyjaciół, mówiąc: „Panie, nie trudź się, bom nie jest godzien, abyś wszedł pod dach mój”.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Panie, sługa mój leży w domu, powietrzem ruszony, i ciężko trapiony jest:
* Zaprawdę powiadam ci, ja przyjdę i uzdrowię go.
V. Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój: ale tylko rzecz słowo, a będzie uzdrowiony sługa mój.
R. Zaprawdę powiadam ci, ja przyjdę i uzdrowię go.

V. Pobłogosław, ojcze.
Błogosławieństwo. Pomoc Boża niech będzie z nami zawsze. Amen.

Lekcja 2

Skoro więc sprawy tak się miały, to w jaki sposób może być prawdziwe to, co opisuje Mateusz, że: Przystąpił do Niego pewien setnik, skoro nie on sam przyszedł, lecz posłał przyjaciół? Otóż jeśli dokładniej się przyjrzymy, zrozumiemy, iż Mateusz nie całkiem odstąpił od zwyczajowego sposobu mówienia. „Przystąpić do czegoś" zwykło się bowiem mówić nie tylko bezpośrednio przed momentem dotarcia do celu, jaki miało się osiągnąć. Stąd też powiadamy: „ledwo przystąpił", albo: „przystąpił bardzo blisko" do tego, ku czemu chciał dotrzeć. Skądinąd samo dotarcie, ze względu na które przystępujemy, często określa się jako już dokonane, gdy przez przyjaciela kierujemy się do kogoś, choć tego, do kogo przystępujemy i czyja łaska jest nam potrzebna, sami nie widzimy. Weszło to do tego stopnia w przyzwyczajenie, że już nawet pospolicie mówi się o tak zwanych „mających dojścia". Są to ci, którzy dzięki zręcznym zabiegom i pośrednictwu odpowiednich osób mają przystęp do ludzi wielkich, a którzy wydają się nieosiągalni dla innych.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Gdy Abraham stał pod dębem Mamre, dostrzegł trzech mężów idących drogą.
* Trzech ujrzał, a Jednemu oddał pokłon.
V. Oto Sara, twoja żona, urodzi ci syna, i nazwiesz imię jego Izaak.

R. Trzech ujrzał, a Jednemu oddał pokłon.

V. Pobłogosław, ojcze.
Błogosławieństwo. Niech Król Aniołów zaprowadzi swój lud do królestwa na wysokości. Amen.

Lekcja 3

Niebezpodstawnie zatem Mateusz skrótowo mógł powiedzieć o przypadku zwrócenia się setnika do Pana poprzez innych, stwierdzając: Przystąpił do Niego setnik, co nawet pospolicie da się łatwo zrozumieć. Jednakże z uwagą należy się także przyjrzeć głębi mistycznego języka świętego Ewangelisty. Według tego języka napisano w psalmie: Przystąpcie do Niego, a zostaniecie oświeceni. Ponieważ sam Pan pochwalił wiarę setnika, przez którą rzeczywiście zwraca się do Jezusa, mówiąc: Nie znalazłem tak wielkiej wiary w Izraelu, dlatego z tego wynika, że to raczej ów setnik zwrócił się do Chrystusa, niżeli ci, przez których przekazał swoje słowa, i to właśnie chciał wyrazić roztropny Ewangelista.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Pan wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego:
* Weź twego syna, którego miłujesz, Izaaka, i złóż go w ofierze całopalnej na jednej z gór, jaką ci wskażę.
V. A on, wezwany przez Pana, odpowiedział: Oto jestem; Pan zaś rzekł do niego:
R. Weź twego syna, którego miłujesz, Izaaka, i złóż go w ofierze całopalnej na jednej z gór, jaką ci wskażę.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
R. Weź twego syna, którego miłujesz, Izaaka, i złóż go w ofierze całopalnej na jednej z gór, jaką ci wskażę.

Modlitwy {z Temporału}

V. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
Módlmy się
Boże, który się grzechem obrażasz, a pokutą dajesz się przebłagać: wysłuchaj łaskawie prośby błagającego Cię ludu; a bicze Twej zapalczywości, na któreśmy zasłużyli, racz od nas odwrócić.
Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
R. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related